

- nnych do różnych ośrodków mieszkalnych (małe osiedla, wsie, okolice dużych miast).";
- 8) w § 28 ust. 1 wyrazy „przewidzianych w uchwale” zastępuje się wyrazami „w dziedzinie usług dla ludności”;
- 9) w § 31 ust. 1 pkt 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„2) spółdzielniom pracy, które w okresie do dnia 31 grudnia 1965 r. poniosą nakłady inwestycyjne, związane z rozszerzeniem zakresu usług dla ludności, przyznaje się ulgi inwestycyjne, pod warunkiem stwierdzenia przez prezydium właściwej powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, że dana inwe-

- stycja jest zgodna z pożądanym kierunkiem rozwoju usług na danym terenie, i po stwierdzeniu, że amortyzacja nakładów wymaga dłuższego okresu niż 3 lata;”;
- 10) w § 31 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Przepisy ust. 1 i 2 odnoszą się odpowiednio także do innych spółdzielni i ich związków w zakresie świadczonych przez nie usług dla ludności.”

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

69

UCHWAŁA Nr 47 RADY MINISTRÓW

z dnia 29 stycznia 1963 r.

w sprawie dalszego rozwoju oszczędzania na mieszkaniowych książeczkach oszczędnościowych Powszechnej Kasy Oszczędności.

W celu usprawnienia akcji oszczędzania środków własnych ludności na budownictwo mieszkaniowe typu miejskiego Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Powszechna Kasa Oszczędności, oznaczona w dalszych przepisach skrótem „PKO”, wydaje ludności mieszkaniowe książeczki oszczędnościowe na budownictwo mieszkaniowe typu miejskiego.

§ 2. 1. Wkłady gromadzone na mieszkaniowych książeczkach oszczędnościowych objęte są gwarancją realnej wartości do wysokości 50% ceny mieszkania o powierzchni użytkowej 85 m². Gwarancja ta realizowana jest przez PKO w drodze udzielania premii gwarancyjnej.

2. Warunkiem uzyskania premii gwarancyjnej jest:

- 1) gromadzenie i utrzymywanie wkładu na książeczce przez okres co najmniej dwóch lat,
- 2) wykorzystanie wkładu na budownictwo mieszkaniowe typu miejskiego w celu zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych właściciela książeczki.

§ 3. 1. Dla obliczenia premii gwarancyjnej będzie urzędowo ustalana i ogłaszana w Monitorze Polskim za każdy rok, najpóźniej do dnia 15 lutego roku następnego, przez Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury w porozumieniu z Ministrem Finansów i Ministrem Gospodarki Komunalnej cena 1 m² powierzchni użytkowej przeciętnego, standardowego nowego budynku mieszkalnego. Ustalenie tej ceny powinno być dokonane zgodnie z zasadami kalkulacji, podanymi w załączniku do uchwały nr 210 Rady Ministrów z dnia 22 maja 1959 r. w sprawie ustalania ceny 1 m² budynku mieszkalnego dla przeliczeń wkładów oszczędnościowych (Monitor Polski Nr 51, poz. 233). Cenę tę ustala się na podstawie kosztorysu sporządzonego zgodnie z zasadami obowiązującymi w stosunku do robót wykonywanych na rzecz jednostek państwowych.

2. PKO przeliczać będzie wniesiony w każdym roku wkład oszczędnościowy na ilość metrów kwadratowych, biorąc za podstawę przeliczenia cenę 1 m², ustaloną zgodnie z ust. 1.

3. Podstawę do obliczania premii gwarancyjnej stanowi ostatnia, ogłoszona przed dniem zadysponowania wkładem, cena 1 m², przy czym o ile jest ona wyższa aniżeli cena takiegoż metra z poszczególnych lat oszczędzania, PKO dopisze tę różnicę do wkładu w formie premii gwarancyjnej.

4. W razie gdyby cena 1 m², ogłoszona za rok, w którym zadysponowano wkładem, okazała się wyższa od ceny 1 m² przyjętej zgodnie z ust. 3 za podstawę do obliczenia premii gwarancyjnej, PKO wypłaci tę różnicę uprawnionemu.

§ 4. Wkłady oszczędnościowe na budownictwo mieszkaniowe gromadzone są na mieszkaniowych książeczkach oszczędnościowych Powszechnej Kasy Oszczędności:

- 1) zwykłych — wystawionych osobom, które pragną oszczędzać na budownictwo mieszkaniowe,
- 2) specjalnie oznaczonych — wystawianych tylko osobom, które przedstawiają porozumienia (umowy) w sprawie przybliżonego terminu i innych warunków uzyskania mieszkania, zawarte ze spółdzielnią budownictwa mieszkaniowego lub zakładem pracy.

§ 5. Wszelkie zmiany warunków oszczędzania na książeczkach specjalnie oznaczonych wymagają uprzedniej zgody ze strony spółdzielni budownictwa mieszkaniowego bądź zakładu pracy.

§ 6. Wkłady gromadzone na mieszkaniowych książeczkach oszczędnościowych oprocentowane są w wysokości 3% w stosunku rocznym. Oprocentowanie dopisywane jest do wkładu przy likwidacji książeczki i nie jest objęte premią gwarancyjną.

§ 7. Zaleca się Centralnemu Związkowi Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego wydanie wytycznych, zobowiązujących członków i zarejestrowanych kandydatów na członków spółdzielni do gromadzenia wkładów budowlanych i mieszkaniowych na mieszkaniowych książeczkach oszczędnościowych PKO.

§ 8. 1. Spółdzielniom mieszkaniowym i budowlano-mieszkaniowym, w których co najmniej 50% w latach 1963 i 1964, a w następnych latach 75% członków, oraz wszyscy zarejestrowani kandydaci na członków uczestniczą w gromadzeniu wkładów na mieszkaniowych książeczkach oszczędnościowych PKO, wypłacane będzie dodatkowe oprocentowanie w wysokości 1,5% w stosunku rocznym od tych wkładów na zasilenie niepodzielnych funduszy spółdzielni, przeznaczonych na sfinansowanie działalności społeczno-wychowawczej.

2. Przepis ust. 1 ma odpowiednie zastosowanie do wkładów pracy, realizujących zakładowe budownictwo mieszkaniowe.

3. Spółdzielnie, o których mowa w ust. 1, mają ponadto prawo otrzymania w Banku Inwestycyjnym krótkoterminowego kredytu na sfinansowanie przygotowania inwestycji, oprocentowanego w wysokości 1% w stosunku rocznym. Kredyt ten nie podlega zabezpieczeniu hipotecznemu.

4. PKO gwarantuje spłatę kredytu, o którym mowa w ust. 3, do wysokości wkładów zgromadzonych na książeczkach; gwarancja ta wygasa z chwilą przelania wkładów do Banku Inwestycyjnego.

§ 9. Przepis § 3 ust. 3 ma zastosowanie do wstępnie obliczonych i wypłaconych premii gwarancyjnych przed wejściem w życie uchwały.

§ 10. Zasady obsługi mieszkaniowych książeczek oszczędnościowych określi Minister Finansów.

§ 11. 1. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 65 Rady Ministrów z dnia 15 marca 1958 r. w sprawie zapewnienia realnej wartości wkładów na mieszkaniowych książeczkach oszczędnościowych Powszechnej Kasy Oszczędności (Monitor Polski Nr 26, poz. 156 i Nr 70, poz. 407),
- 2) § 2 uchwały nr 210 Rady Ministrów z dnia 22 maja 1959 r. w sprawie ustalania ceny 1 m² budynku mieszkalnego dla przeliczeń wkładów oszczędnościowych (Monitor Polski Nr 51, poz. 233) i wydane na jego podstawie zarządzenie nr 92 Prezesa Rady Ministrów z dnia

3 czerwca 1959 r. w sprawie trybu ustalania ceny 1 m² powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego dla przeliczeń wkładów oszczędnościowych (Monitor Polski Nr 53, poz. 252),

3) § 10 ust. 3 uchwały nr 81 Rady Ministrów z dnia 15 marca 1957 r. w sprawie pomocy Państwa dla budownictwa mieszkaniowego ze środków własnych ludności (Monitor Polski Nr 22, poz. 157).

2. Przepisy, o których mowa w ust. 1, mają jednak zastosowanie do mieszkaniowych książeczek oszczędnościowych, wystawionych przed wejściem w życie uchwały, o ile właściciele tych książeczek nie wyrażą zgody na zastosowanie do ich książeczek przepisów niniejszej uchwały.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

70

UCHWAŁA Nr 56 RADY MINISTRÓW

z dnia 29 stycznia 1963 r.

w sprawie badania sprawozdań finansowych przedsiębiorstw państwowych.

Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. Badanie sprawozdań finansowych przedsiębiorstw państwowych przeprowadzają w trybie określonym przepisami uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie rewizji finansowo-księgowej państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski z 1959 r. Nr 58, poz. 278, z 1961 r. Nr 87, poz. 370 i z 1962 r. Nr 61, poz. 290), zwanej dalej uchwałą nr 187:

- 1) dyplomowani biegli księgowi bądź
- 2) w przypadkach ustalonych przez zainteresowanych ministrów w porozumieniu z Ministrem Finansów — jednostki lub organy sprawujące bezpośredni nadzór nad przedsiębiorstwem, którego sprawozdanie jest badane.

§ 2. 1. Właściwi ministrowie spowodują opracowanie i skoordynowanie planów badania sprawozdań finansowych:

- 1) przedsiębiorstw podległych, rozliczających się z budżetem centralnym,
- 2) przedsiębiorstw nadzorowanych, rozliczających się z budżetami terenowymi

— mając zwłaszcza na uwadze, aby sprawozdania finansowe przedsiębiorstw szczególnie ważnych badane były w trybie określonym w § 1 pkt. 1.

2. Plan badania sprawozdań finansowych powinien zapewnić odpowiedni dobór osób przeprowadzających badanie w celu zabezpieczenia obiektywności ich działania, jak również zapewnić taki rozkład zajęć, aby prace, wykonywane przez badającego sprawozdanie finansowe w stałym miejscu zatrudnienia, nie uległy istotnym zakłóceniom.

§ 3. 1. Dla umożliwienia prawidłowego i terminowego przeprowadzenia badania sprawozdań finansowych przedsiębiorstw państwowych w trybie nadzoru przez jednostki bezpośrednio nadrzędne (§ 1 pkt 2) upoważnia się właściwych ministrów do ustalenia wykazów osób, zatrudnionych w resorcie, uprawnionych do badania sprawozdań finansowych w trybie nadzoru.

2. W wykazach, o których mowa w ust. 1, mogą być zamieszczone osoby zatrudnione w służbie finansowo-księgowej, których kwalifikacje moralne i zawodowe oraz doświadczenie gwarantują prawidłowe przeprowadzenie badania sprawozdań finansowych.

3. Osoby objęte wykazem, o którym mowa w ust. 1, mogą być delegowane służbowo do badania w trybie nadzoru sprawozdań finansowych przedsiębiorstw resortu, w którym są zatrudnione.

4. Kierownik jednostki bezpośrednio nadrzędnej nad przedsiębiorstwem, którego sprawozdanie ma być badane w trybie nadzoru, deleguje jedną lub kilka osób objętych wykazem w celu zbadania sprawozdania finansowego zgodnie z planem, o którym mowa w § 2.

5. Należności w razie pełnienia czynności poza zwykłym miejscem pracy (koszty przejazdu, noclegów, diety) osób delegowanych do badania sprawozdań finansowych w trybie nadzoru pokrywa, jednostka bezpośrednio nadrzędna nad przedsiębiorstwem, którego sprawozdanie jest badane.

§ 4. 1. Osobom badającym sprawozdanie finansowe przedsiębiorstw państwowych w trybie nadzoru przysługuje zryczałtowane wynagrodzenie w wysokości 30% wynagrodzenia, przysługującego za badanie sprawozdania finansowego przedsiębiorstwa danej kategorii dyplomowanemu biegłemu księgowemu.

2. Zobowiązuje się właściwych ministrów do wydania zarządzeń dotyczących wypłacania wynagrodzeń określonych w ust. 1.

3. Wynagrodzenie określone w ust. 1 pokrywa jednostka bezpośrednio nadrzędna nad przedsiębiorstwem, którego sprawozdanie jest badane.

4. Wynagrodzenie określone w ust. 1 wypłaca się tylko w przypadku, gdy badanie sprawozdania finansowego przeprowadzone było w siedzibie badanego przedsiębiorstwa oraz po ustaleniu przez jednostkę bezpośrednio nadrzędną nad przedsiębiorstwem, że protokół przewidziany w § 33 ust. 6 uchwały nr 187 został sporządzony w sposób prawidłowy.

§ 5. Przedsiębiorstwo jest obowiązane zwrócić jednostce nadrzędnej wydatki na opłacenie kosztów przejazdów, noclegów i diet oraz wynagrodzenia, o których mowa w § 3 ust. 5 oraz w § 4 ust. 3, poniesione przez nią w związku z badanym sprawozdaniem finansowym tego przedsiębiorstwa.

§ 6. Przepisy niniejszej uchwały dotyczą odpowiednio sprawdzania wyniku roku poprzedzającego porównywalnego do wyniku planowanego na dany rok w państwowych przedsiębiorstwach, czyli tzw. „bazy”, stanowiącej podstawę do obliczania odpisów na fundusz zakładowy i inne fundusze specjalne.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz